

Tunus'un ardında, 25 Ocak'tan bugüne, Mısır'da devam eden halk direnişi, Orta-Doğu'nun müslüman halklarını hareketlendireceğe benziyor.

Tunus'un'' **turuncu devrimi**''Tunus halkına ne vaad ediyor henüz belli değil. İktidarın yeni sahipleri, Ülkede kaçan eski dönemin ortaklarıydı. Böyle olunca, eskiden yeni çıkartmanın nasıl olacağını ve halka ne vaat edeceğini bekleyip göreceğiz.

Mısır, Tunus'tan çok daha farklı ve bölgenin motor gücü ve stratejik konumu açısından hepsinden daha önemli bir ülke.

Mısır Anayasasının 82. Maddesi, Mısır'da cumhurbaşkanı olabilmek için Aday'ın, en az **1m 81cm boyunda**

ve

90 kg'

dan aşağı bir ağırlığının bulunmamasını şart(!) koyuyor. Bunun da ötesinde, Cumhurbaşkanı adayı'nın sadece ve sadece iktidar partisinden olmasını da öngörerek, bu parti içersinde 20 sene parti hizmeti yapmış olmasını da zorunlu kılıyor. Tam bir Orta-Doğu demokrasisi...

Mısır halkı, 30 senedir böylesine yüz kızartıcı bir anayasa ile idare edilmektedir. Buna karşın, son bir kaç gün öncesine kadar, dünyanın hiç bir ülkesinden Mısır yönetimine karşı ciddi hiç bir eleştiri gelmedi. Hüsnü MUBARAK, 10 gün öncesine kadar, hep saygıyla anıldı ve Orta-doğu'nun en saygın devlet başkanı olarak gittiği her yerde itibar gördü ve saltanatını sürdürdü.

Son on gündür, Mısır'ın özgürlük meydanında toplanan on binlerce Mısırlı tarafından, Hüsnü Mübarek aleyhine attıkları sloganlar ve derhal yönetimden çekilmesi gerektiğine ilişkin taleplerine, bir kaç gün öncesine kadar ses çıkartmadan seyredenleri de harekete geçirmeye başladı.

TAYYİP ERDOĞAN OBAMA'DAN İCAZET ALARAK KONUŞTU.

Başbakan **Tayyip Erdoğan**'ın parti meclisinde yaptığı konuşma bu anlamıyla dikkat çekicidir. Tayyip Erdoğan, bu konuşmadan bir gün önce ABD devlet başkanı

B.

OBAMA

ile bir telefon konuşması yapmış ve Obama'nın tavrını öğrenir öğrenmez de, Mısır halkının yanında olduğunu ilan ederek, Hüsnü Mubarak'e karşı açık bir tavır almıştır.

Tayyip Erdoğan'ın parti meclisinde yaptığı bu konuşmayı, özgürlük ve demokrasi yanlısı(!) bir başbakanın konuşması olarak ilan eden yandaş basın-yayın organlarının, bu konuşmanın zaman ayarlamasına ilişkin hiçbir yorum yapmaksızın yürüttükleri bu kampanya, seçim sürecine girmiş bir Türkiye için, yeni bir **One Munte** aldatmacasından başka bir şey değildir.

Türkiye Cumhuriyeti tarihinin teslimiyetçi hükümeti olan 8 yıllık AKP iktidarında, iç politikaya yönelik propagandif söylemler dışında, dişe dokunur bağımsız bir politika uygulanmamış, tüm icraatlar, AB ve ABD'nin tavsiyesi ve onayı ile başlatılmış ve uygulamaya konulmuştur.

Tayyip Erdoğan'ın bu son çıkışı da bunlardan farklı değildir.

Mısır halkının, bundan önce olduğu gibi, bu seferde, birkaç günlük protesto gösterisi ardında dağılacğını zanneden ABD'nin, ilk günlerde H. Mubarak'in yanında yer alması, göstericilerin kararlı olduklarını fark ettiği andan itibaren de, çark ederek "**Değişim hemen şimdi**" diye ısrar etmesi ve ısrarının ilk söylemini de Erdoğan'ın ağzından duyurması elbette önemlidir.

Bu söylemin önemi, Son günlerde Türk basını tarafından da yüksek sesle söylenmeye başlayan "**Türkiye Modeli**"dir. Bir başka anlatımla "**ılımlı islam modelidir**".

Orta-Doğu'da başlayan halk hareketlerinden korkuya kapılan ABD yönetiminin, Arap yarımadasına önerebileceği tek bir model vardır. Bu model, Türkiye modelidir. Bir başka deyişle, AKP modelidir.

Batı Avrupa demokrasisi ile uyum sağlamanın önümüzdeki on yıllar içerisinde imkansızlığı bilinen Arap yarımadasındaki siyasal sosyal yapılanmaların yönünü İran'ın mollalar rejimine

çevirmesi, ihtimal dahilinde bile olsa, bu ihtimal, ABD ve Avrupa'nın asla kabul edebilecekleri bir alternatif değildir. Bu durumda, tek bir olasılık kalıyor. Bu olasılığın adı, Arap yarımadasının yönünü Türkiye'ye çevirmektir.

B.Avrupa ve ABD'nin bugünkü çabaları tam da bu yöndedir.

Orta-Doğuda kartlar yeniden açılıyor. Yarımada'da meydana gelen halk hareketlerinin, özellikle **ABD karşıtı bir öfkeyi körüklememesi için**

Başbakan Tayyip Erdoğan'ın yeni bir misyon yükleneceği ve karşılığında da, önümüzdeki ilk genel seçimlerde ABD tarafından, eskiden olduğundan daha da fazla bir heyecanla desteklenerek, bir kez daha, tek başına iktidar olmasını sağlanmaya çalışılacağı anlaşılıyor.

Olaya bu açıdan bakıldığında, Orta-Doğu halklarının başlattığı ayaklanmalar, Türkiye'de Tayyip Erdoğan modelinin olmazsa olmazlığını da zorladığını ve Onun iktidar koltuğunu güçlendirdiğini rahatlıkla söyleyebiliriz.

Türkiye, ABD ve B. Avrupa ülkeleri açısından, Arap yarımadasının kontrolü ve iplerin ellerinden kaymaması için bir **truva atı** olarak kullanılacak ve bu kullanımın temel aracı olarak da, Tayyip Erdoğan sahnede tutulacaktır.

One munité(!) ile başlayan bu süreçte, Tayyip Erdoğan popülaritesinin abartılarak Arap alemi içersinde pompalanması, İsrail siyonizmine karşı kararlı duruşun simgesi olarak tanıtılmasının altında yatan asıl neden de böylece anlaşılmış oluyor.

Daha bir kaç sene öncesine kadar, Arap yarımadasındaki karnesi hiçte iyi olmayan Türkiye'nin, son bir kaç senedir, İsrail'e karşı kimi sert çıkışlarının, göstermelik de olsa Arap halkları arasında yarattığı sempatiyi, uluslararası güç odaklarının fark etmediklerini söylemek safdillik olacaktır. Onlar, bu sempatinin kendileri açısından nasıl kullanılabileceğinin hesabı içersindedirler. Arap yarımadasında ortaya çıkan son olaylar ve T. Erdoğan'a biçilen misyon bu anlamıyla tam bir uyum içersindedir.

Hal böyle olunca, çağımızda, hemen her ülkenin dilinde sakız gibi çiğnemeyi adet haline getirdiği ne idüğü belli olmayan yeni bir demokrasi söylemi adı altında, dünyanın diğer bölgelerinde olduğu gibi orta- doğu'da da halklar soyulmaya, horlanmaya ve aşağılanarak bir başka baskı rejimi altında yönetilmeye devam edilecektir. Ta ki, halk hareketlerinin sınıfsal içeriği sosyalizme evrimleşinceye kadar da bu böyle devam edecektir.

Bugünkü mevcut durum, bir kayıkçı dövüşü olmaktan öte ciddi bir sonuç doğurmayacaktır.

Hüsnü Mübarek rejiminin yıkılması elbette önemli bir kazanım sayılmalıdır. Hüsnü Mübarek'ten sonra yerine getirilmesi kuvvetle muhtemel olan Baradey'in, bir önceki dönemin baskıcı, zorba kurumlarını kökünden lağvedeceğine ilişkin hiç bir belirtiye rastlamak mümkün gözüküyor. Palyatif tedbirlerle Mısır halkının sorunlarına radikal çözümler bulunacağını sanılması ise tam bir hayalcilik olacaktır.